Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Alexandru Mardari)
Dosarul nr. 2r-579/26 (2-26029993-02-2r-20032026)

D E C I Z I E

30 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele lui Odobescu Valentina și avocatul Jereghi Anatolie în interesele lui Odobesco Cristina,

în cauza civilă la cererea înaintată de Odobesco Valentina către Odobesco Cristina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026, prin care s-a admis parțial cererea înaintată de Odobesco Valentina,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 11 martie 2026, Odobesco Valentina a depus cerere către Odobesco Cristina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

În motivarea cererii, Odobesco Valentina a indicat că Odobesco Cristina este fiica sa, locuiesc împreună în același apartament. Anterior i-a donat apartamentul fiicei sale, iar, acum, prin diferite metode încearcă să o impună pe Odobesco Valentina să părăsească apartamentul.

Comunică faptul că la 6 martie 2026 Odobesco Cristina a agresat-o verbal și fizic, a lovit-o cu o cratiță în cap, i-a rupt cerceii de la urechi, fapt pentru care, a solicitat ajutorul poliției.

Ca urmare a intervenției colaboratorilor de poliție, Odobesco Valentina a depus o plângere asupra acțiunilor lui Odobesco Cristina, în acest sens fiind

eliberat și un ordin de restricție de urgență la 6 martie 2026 pe un termen de 10 zile.

Solicită emiterea unei ordonanțe de protecție pe un termen de 6 luni, cu aplicarea față de cet. Odobesco Cristina, prin care să fie dispuse următoarele măsuri: obligarea pârâtei de a părăsi temporar locuința comună situată în mun. Chișinău, șos. Muncești 238, ap. 12; obligarea pârâtei de a păstra o distanță de siguranță față de solicitantă, cet. Odobescu Valentina, la o distanță de cel puțin 300 metri, inclusiv interdicția oricărui contact direct sau indirect și a oricărui contact vizual cu aceasta; obligarea pârâtei de a nu se apropia de locuința solicitantei situată în mun. Chișinău, șos. Muncești 238, ap. 12, menținând o distanță minimă de 300 metri; a-i interzice cet. Odobesco Cristina orice contact cu victima, inclusiv prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026, s-a admis cererea depusă de Odobesco Valentina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

S-a eliberat ordonanța de protecție prin care: s-a instituit pe un termen de 7 zile, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie:

S-a obligat Odobesco Cristina născută la 22 iunie 1987 să părăsească locuința comună din mun. Chișinău șos. Muncești 238 ap 12 și să nu viziteze locuința victimei Odobesco Valentina din mun. Chișinău șos. Muncești, 238, ap. 12.

S-a obligat Odobesco Cristina să nu se apropie de locul aflării victimei Odobesco Valentina la o distanță ce ar asigura siguranța acesteia, dar nu mai puțin de 300 metri, cu excluderea oricărui contact vizual.

S-a obligat Odobesco Cristina să nu contacteze telefonic sau în orice alt mod, inclusiv și prin intermediul altor persoane victima Odobesco Valentina.

Măsurile de protecție s-au instituit începând cu data de 11 martie 2026 ora 15:40.

S-a explicat victimei și agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase o dată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate în urma nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție.

S-a remis ordonanță de protecție pentru executare imediată Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău și Inspectoratului Național de Probațiune pentru aplicarea măsurilor de monitorizare electronică.

Solicitarea recurenților:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 12 martie 2026, avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei Odobescu Valentina, a declarat recurs

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond în partea ce ține de perioada aplicării măsurilor de protecție, eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 6 luni.

La 20 martie 2026, avocatul Jereghi Anatolie în interesele recurentei Odobesco Cristina a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, soluționând prin decizie problema respectivă, cu adoptarea soluției de respingere a cererii înaintate de Odobescu Valentina privind aplicarea măsurilor de protecție.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei Odobescu Valentina a reiterat argumentele invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție.

Suplimentar a indicat că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, Centru din 11 martie 2026 a fost admisă parțial cererea privind eliberarea ordonanței de protecție înaintată de Odobesco Valentina împotriva Odobesco Cristina, fiind dispusă aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 7 zile, soluție pe care o consideră neîntemeiată în partea ce ține de durata ordonanței și care, în opinia sa, urmează a fi casată parțial.

Recurentul a menționat că la data de 11 martie 2026, intimata Odobesco Valentina a solicitat aplicarea măsurilor de protecție în contextul violenței în familie, cerând expres eliberarea ordonanței pe un termen de 6 luni, invocând existența unor raporturi de rudenie cu pârâta, aceasta fiind fiica sa, precum și degradarea relațiilor familiale după transmiterea prin donație a apartamentului, moment din care comportamentul pârâtei s-ar fi schimbat radical, manifestându-se prin agresivitate, injurii, amenințări și încercări repetate de a o alunga din locuință.

Recurentul a reiterat că victima ar fi fost constrânsă în mai multe rânduri să părăsească locuința, inclusiv să petreacă nopțile în subsolul imobilului, ca urmare a acțiunilor pârâtei.

Totodată, s-a menționat că actele de violență descrise vizează atât violență psihologică, manifestată prin insulte, umiliri, amenințări și comportament agresiv verbal, cât și violență fizică, constând în lovituri aplicate asupra diferitor regiuni ale corpului, inclusiv zona capului.

Recurentul a subliniat că ultimul incident a avut loc la 6 martie 2026, când între părți a izbucnit un conflict în urma căruia Odobesco Cristina ar fi aplicat violență fizică și psihologică asupra mamei sale, inclusiv lovirea acesteia în regiunea capului cu o cratiță, smulgerea cerceilor, fapt ce a determinat intervenția poliției și înregistrarea cazului în Registrul de evidență al Inspectoratului de Poliție

Botanica sub nr. 4020, fiind emis totodată ordin de restricție de urgență nr. 91 la aceeași dată, pe un termen de 10 zile.

Recurentul mai precizează că în ședința de judecată, Odobesco Valentina a susținut integral cererea și a solicitat menținerea măsurilor de protecție pentru a preveni repetarea actelor de violență.

A susținând că Odobesco Valentina se încadrează în categoria persoanelor protejate de lege, în calitate de rudă în linie directă.

În baza declarațiilor victimei și a materialelor dosarului, recurentul a susținut că s-a dovedit existența atât a violenței psihologice, cât și a celei fizice exercitate de către Odobesco Cristina asupra Odobesco Valentina, motiv pentru care consideră că se impunea admiterea integrală a cererii de protecție și stabilirea termenului de 6 luni, așa cum a fost solicitat inițial, și nu limitarea acestuia la 7 zile.

În final, recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a încheierii din 11 martie 2026, în partea ce privește durata ordonanței de protecție și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea privind aplicarea măsurilor de protecție pe termenul solicitat de 6 luni.

În motivarea recursului, avocatul Jereghi Anatolie în interesele recurentei Odobesco Cristina a indicat că reclamanta a invocat faptul că anterior i-a donat fiicei sale apartamentul, însă ulterior, potrivit susținerilor sale, Odobesco Cristina ar fi început să manifeste un comportament agresiv și să o determine prin diverse metode să părăsească locuința, exercitând asupra sa violență verbală și fizică.

Se menționează că potrivit declarațiilor victimei, la data de 6 martie 2026, Odobesco Cristina ar fi agresat-o atât verbal, cât și fizic, aplicându-i lovituri cu o cratiță în regiunea capului și smulgându-i cerceii din urechi, fapt care a determinat intervenția organelor de poliție și depunerea unei plângeri, în urma căreia a fost emis ordin de restricție de urgență nr. 91 din 06 martie 2026, pe un termen de 10 zile.

Recurentul a susținut că afirmațiile victimei nu sunt susținute de probe suficiente și că nu orice stare de tensiune sau conflict între membrii familiei poate fi calificată drept violență în familie în sens juridic. Mai mult, recurentul a arătat că simpla declarație a victimei nu este suficientă în lipsa altor probe, cu excepția situațiilor de pericol iminent de violență fizică.

Recurentul a mai indicat că cererea de protecție ar fi fost determinată de un conflict patrimonial legat de un apartament, susținând că reclamanta ar încerca, în realitate, revocarea contractului de donație prin utilizarea abuzivă a mecanismului ordonanței de protecție, ceea ce ar denatura scopul instituției juridice.

De asemenea, s-a susținut că părțile locuiesc împreună în același imobil, inclusiv cu cei trei copii minori ai Odobesco Cristina, iar, lipsa unor probe

obiective privind existența violenței ar exclude necesitatea aplicării unei măsuri excepționale precum ordonanța de protecție.

Recurentul a mai afirmat că în realitate, Odobesco Valentina ar avea comportament conflictual și că există plângeri anterioare la poliție care ar indica faptul că aceasta ar fi inițiatoarea conflictelor familiale, încercând să se prezinte în mod artificial drept victimă.

Totodată, a fost invocat un pretins prejudiciu al dreptului la apărare al Odobesco Cristina, recurentul susținând că aceasta nu a fost prezentă la ședința din 11 martie 2026 din motive obiective, fiind internată în instituție medicală împreună cu copilul nou-născut, ceea ce ar fi făcut imposibilă participarea sa la proces și ar fi încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor.

În final, recurentul a susținut că prima instanță a soluționat eronat cauza și că se impune casarea încheierii din 11 martie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu respingerea cererii depuse de Odobesco Valentina privind aplicarea măsurilor de protecție ca neîntemeiată.

La 22 aprilie 2026, avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei Odobescu Valentina a depus referință împotriva cererii de recurs înaintată de Odobesco Cristina, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, în sensul declarat.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 11 martie 2026, iar, cererile de recurs au fost depuse la 12 martie 2026 și respectiv la 20 martie 2026.

Astfel, recursurile declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei Odobescu Valentina și avocatul Jereghi Anatolie în interesele recurentei Odobesco Cristina împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursurile neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă *,,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3*

judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților".

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă *„instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea"*

Potrivit art. 2 Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, „violență în familie – acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral".

În conformitate cu prevederile normei menționate „violență psihologică reprezintă „provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar".

Aceeași normă identifică violența fizică ca „vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar".

În conformitate cu art. 3 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, subiecți ai violenței în familie sînt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:

a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii;

b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În conformitate cu art. 12 alin. (1) al aceleiași Legi ,,Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violență în familie și să solicite protecție".

Iar, potrivit art. 12^1 din aceeași Lege ,, Victima are dreptul, în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență, să solicite, în condițiile legii, eliberarea ordonanței de protecție. Acțiunea ordinului de restricție de urgență, în acest caz, se prelungește de drept și încetează odată cu punerea în aplicare a măsurilor de protecție stabilite de judecată".

În temeiul art. 15 alin. (3), (4^1) din Legea menționată ,,măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condițiile prezentei legi și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție. Pe perioada acțiunii ordonanței de protecție în privința victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluși sau nu în ordonanța de protecție, aceștia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială"

Prevederi similare se conțin și în Capitolul XXII^2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă ,,Cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului. Instanța poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinței"

Potrivit art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție sau organul de asistență socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu

ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal”.

Conform art. 278^5 Cod de procedură civilă „în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate și alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.”

Potrivit art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă „declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. La ședința de judecată, victima poate fi însoțită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral și care are obligația de confidențialitate. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii.”

În acest context Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat, or, sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul are în vedere că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol eminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Din materialele cauzei rezultă că Odobesco Valentina se află în relație de rudenie cu pârâta Odobesco Cristina, aceasta fiind fiica sa, iar acestea locuiesc împreună în același apartament situat în mun. Chișinău, șos. Muncești 238, ap. 12.

Se reține că anterior, Odobesco Valentina a încheiat un contract de donație prin care a transmis în favoarea fiicei sale dreptul de proprietate asupra apartamentului în care locuiesc, iar ulterior acestui moment relațiile dintre părți s-au deteriorat semnificativ, fiind generate conflicte repetate în mediul familial.

În cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, s-a stabilit că la 6 martie 2026 între Odobesco Valentina și Odobesco Cristina, a izbucnit un conflict în urma căruia Odobesco Cristina a exercitat asupra mamei sale acte de violență fizică și psihologică, manifestate prin adresarea de injurii, amenințări cu răfuială fizică, precum și aplicarea de lovituri în regiunea capului cu o cratiță, precum smulgerea cerceilor victimei din urechi.

Ca urmare a acestor acțiuni, Odobesco Valentina a solicitat intervenția organelor de poliție, cazul fiind înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de Poliție Botanica sub nr. 4020.

Astfel, la 6 martie 2026 în privința Odobesco Cristina a fost emis ordin de restricție de urgență nr. 91, pentru un termen de 10 zile, ca urmare a intervenției organelor de poliție și a circumstanțelor invocate în legătură cu conflictul dintre părți.

Totodată, din declarațiile victimei și materialele cauzei rezultă că între părți există o stare conflictuală continuă, manifestată prin tensiuni în locuința comună, adresarea de injurii, amenințări, comportament agresiv verbal și încercări de a o determina pe Odobesco Valentina să părăsească locuința. Se reține că victima a relatat că în repetate rânduri a fost nevoită să părăsească domiciliul comun, iar situația de conflict s-a intensificat ulterior înstrăinării apartamentului prin contract de donație.

Se constată că părțile continuă să locuiască împreună în același imobil, fapt ce menține o stare de tensiune permanentă și riscul escaladării conflictelor dintre acestea, incidentul din 6 martie 2026 fiind prezentat ca un episod recent de manifestare a violenței în cadrul relației de familie. Totodată, se reține că intervenția poliției și emiterea ordinului de restricție de urgență confirmă existența unui conflict activ între părți la acel moment.

Astfel, din declarațiile date de Odobesco Valentina în ședință de judecată, precum și din actele întocmite de Inspectoratul de Poliție Botanica rezultă existența unor relații conflictuale între Odobesco Valentina și Odobesco Cristina, marcate de acuzații de violență fizică și psihologică, precum și existența unei stări de tensiune continuă în cadrul conviețuirii în același spațiu locativ.

Cu referire la termenul de 7 zile pentru care a fost eliberată ordonanța de protecție, Completul judiciar reține că durata stabilită de prima instanță este proporțională cu circumstanțele speței, fiind justificată prin nivelul actual de risc constatat la momentul examinării cererii, coroborat cu măsurile deja aplicate, inclusiv emiterea ordinului de restricție de urgență de către organele de poliție.

Completul judiciar reține că deși Legea nr. 45/2007 prevede posibilitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de până la 3 luni, instanța este în drept să aprecieze în concret durata necesară și proporțională pentru protejarea victimei, în funcție de intensitatea riscului, de circumstanțele familiale și de probele administrate în cauză.

În speță, prima instanță a examinat materialele dosarului, a constatat existența unui incident de violență la data de 6 martie 2026, soldat cu manifestări de violență fizică și psihologică, și a reținut existența unei bănuieli rezonabile privind riscul repetării actelor de violență, fapt ce justifică aplicarea măsurilor de protecție dispuse.

Astfel, Colegiul reține că instanța de fond în mod corect a constatat că între părți există relații de familie în sensul Legii nr. 45 din 2007, că a fost stabilit un incident de violență la data de 6 martie 2026 și că există o bănuială rezonabilă privind riscul repetării unor acte de violență, ceea ce justifică aplicarea măsurilor de protecție.

În ceea ce privește durata măsurilor de protecție stabilită de instanța de fond, Colegiul reține că aceasta a fost individualizată în mod proporțional, având în vedere circumstanțele cauzei, inclusiv prezența copiilor minori ai pârâtei, unul dintre aceștia fiind nou-născut, precum și necesitatea asigurării unui echilibru între protecția victimei și situația familială existentă, fiind apreciat că un termen de 7 zile este adecvat circumstanțelor concrete ale speței.

Faptul că s-a stabilit un termen de 7 zile nu exclude posibilitatea prelungirii ordonanței de protecție, la cererea victimei, în condițiile în care riscul persistă sau nu a fost înlăturat, mecanismul reglementat de Legea nr. 45 din 2007 având un caracter flexibil și adaptat evoluției situației de fapt.

Mai mult, Completul judiciar menționează că ordonanța de protecție reprezintă un instrument juridic cu caracter preventiv, iar stabilirea unui termen inițial mai redus nu echivalează cu o diminuare a gravității faptelor reținute, ci constituie o măsură de protecție temporară, adoptată în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și de necesitatea intervenției imediate a instanței.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reiterează că la caz, nu se constată o încălcare a normelor legale sau o apreciere arbitrară din partea instanței de fond în stabilirea duratei măsurilor de protecție, ci o aplicare judicioasă și prudentă, lăsând posibilitatea de a supune unei analize repetate ulterioare a situației în cazul în care riscurile persistă.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de recurenți nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia încheierii atacate, întrucât acestea reprezintă, în esență, o reiterare a susținerilor formulate în fața instanței de fond și o apreciere subiectivă a circumstanțelor de fapt, fără a fi demonstrate erori de drept, aplicare incorectă a normelor legale sau încălcări procedurale de natură să influențeze soluția pronunțată, motiv pentru care nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului.

Colegiul mai reține că CtEDO a accentuat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private și de familie și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Totodată, CtEDO (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02) a remarcat că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenției Europene (clauza non-discriminare), indicând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate și că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vîrstnici), și, la fel, pe principiul toleranței „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin urmare, Completul judiciar subliniază că pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a opri grava intervenție asupra integrității psihologice și fizice a victimelor, cerințele privind aplicarea măsurilor de protecție sunt justificate.

Din considerentele expuse supra, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea înaintată de Odobesco Valentina privind aplicarea măsurilor de protecție pentru violența în familie împotriva acțiunilor presupusei agresoare Odobesco Cristina.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursurile ca neîntemeiate și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru, -

d e c i d e:

Se resping cererile de recurs declarate de avocatul Andrușciac Victor în interesele Odobescu Valentina și avocatul Jereghi Anatolie în interesele Odobesco Cristina.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 martie 2026, în cauza civilă la cererea înaintată de Odobesco Valentina către Odobesco Cristina, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca